

Zborové listy

Z obsahu:

Semienka

Vztah otec, syn a táhni mi z cesty, ty...

Vianočná narodeninová párty

Lego Technic klub

Slovo na tento mesiac

Semienka

Po trhovisku sa prechádzal mladý muž. Pozeral na vystavený tovar v stánkoch, ktoré tam boli. Obdivoval prácu cukrárok, rezbárov a hrnčiarov. Cítil vôňu pečeného mäsa a klobás. Všetky stánky boli vyzdobené, aby aspoň pohľadom človek pookrel na duši. Až na jeden. Stál tam človek. Bol mu nejaký povedomý, zrejme Ho už niekde videl. Ale veď je to Ježiš!

„Čo tu predávaš?“ opýtal sa ho.

„Predávam riešenia na problémy sveta“ odpovedal.

„Super“ povedal si muž.

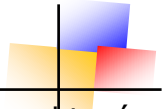
„Tak si prosím tri kila lásky, päť kíľ trpezlivosti, štyri kilá...“

„Počkaj“ zastavil ho Ježiš, „trochu si nerozumieme. Ja tu nepredávam ovocie na riešenie problémov, ale iba ich semienka.“

Aké by to bolo jednoduché v našom živote, keby sme taký stánok na hotové riešenia problémov našli. Ale taký stánok neexistuje.

Mar 4:30-32 A pokračoval: K čomu prirovnáme Božie kráľovstvo alebo akým podobenstvom ho znázorníme? Je ako horčičné zrnko, ktoré je po zasiatí do zeme najmenšie zo všetkých zrn na zemi, ale zasiaté vzíde a býva mohutnejšie ako iné rastliny a vyháňa také veľké konáre, že v jeho tieni môžu hniezdiť nebeské vtáky.

Máme len semienka. Niektoré sú väčšie, iné menšie. Niektoré potrebujú zasadiť hlbšie, iné stačí porozhadzovať po povrchu a vzídu samé. No to, že ich máme, samo o sebe nestačí. Môžeme ich mať vystavené vo vitríne, poprípade ich mať schované vo vrecúšku a každému ich ukazovať. Nič iné

sa s nimi nestane. Budú to stále len semienka, ktoré aj časom dokonca zostarnú a v budúcnosti z nich nič nevzide. Semiačka však patria jednoznačne do pôdy.

Minulý rok som skúšal pestovať na balkóne bylinky. Vôbec to nevyšlo to podľa mojich predstáv. Chyba bola v pôde, ktorú som pripravil. No tento rok už viem, čo musím urobiť inak. Dokonca sa mi už petržlen zeleneje v črepníku.

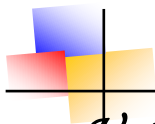
Miesto, kde najskôr môžem vidieť ako rastú mnou zasiate semienka, je moja rodina. To, ako sa venujem svojej manželke a našim synom, aký im dám vzor správania sa. Ako sa im budem venovať alebo nevenovať, koľko času a energie im venujem. To všetko si ponosú v sebe a podľa tohto vzoru budú rásť.

Ďalšie semienka môžem sadiť v mojom okolí: širšia rodina, priatelia, zbor, práca a miesto, kde žijem. Záleží len na mne, či sa prihovorím susedom, keď ich stretnem alebo ich budem jednoducho ignorovať, lebo ich nepoznám. Ako sa zachovám, keď sa nečakane ohlásí návšteva a príde o ôsmej večer? Mám dve možnosti. Buď ju o pol deviatej vypoklonkujem z bytu, lebo musím skoro ráno vstávať, alebo s ňou budem tráviť čas oveľa dlhšie, lebo viem, že to potrebuje.

Čo urobíme s našimi semienkami v roku 2018? Pripravme pôdu, každý z nás, a nasadíme čo najviac semienok vzťahov, porozumenia a lásky a starajme sa o to, aby platilo:

Luk 8:8a Iné (semeno) padlo do dobrej pôdy. Vyrástlo a prinieslo stonásobnú úrodu.

VK

Vztah otec, syn a táhni mi z cesty, ty...

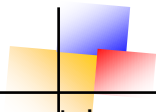
Začtème se do následujícího nepřilíš povzbuzujícího příběhu, jak nám ho popsal Sigmund Freud.

Otec Sigmunda Freuda se jmenoval Jakob a byl obchodníkem se sukrem. Jednoho večera se oblékl, vzal si novou kožeštinovou čepici a šel se projít. Chodníky tehdy bývaly velmi úzké, a tak když se proti němu objevil jiný chodec, nastala trapná situace – Jakob udělal další krok, ale nebyl si jistý, kdo má vlastně přednost. Muž byl rychlejší, srazil Jakobovi čepici do bláta a ještě zařval: „Uhni, Žide!“ Když tu historku otec doma vyprávěl svému synovi, na tomto místě se zarazil. Malého Sigmunda ale právě tohle zajímalo nejvíc a naléhal: „A co jsi udělal?“ Otec odpověděl: „Ustoupil jsem a šel pro čepici.“ Tato příhoda údajně znamenala povahu zakladatele psychoanalýzy. Nedostatek heroismu u muže, který byl jeho absolutním vzorem, jej zasáhl jako úder blesku...

Mimochodem co měl Freudův otec udělat? Nezachoval se přesně podle Ježíšova „když tě někdo udeří v pravou líci, nastav mu i druhou“? O tom ale psát nechci.

Někdy přemýšlím nad tím, co svým synům odkážu já. Nemyslím na podobné situace, ale i na situace mnohem méně vyhrocené. Zda nedopadnu jako v jedné pasáži ve slavném The Wall, kde malý chlapec zpívá: „Daddy, what else did you leave for me? Daddy, what you leave behind for me?“, neboli „Táto, co jsi mi ještě zanechal? Táto, co jsi po sobě zanechal?“ U Freuda zůstal bolestný zářez na duši, když si vzpomněl, jak jeho otec uhnul z cesty jakémusi tupci, u mnoha synů zůstal zářez z jiných důvodů...

Jednou z drsných pojednání o vztahu otce a syna je Kafkova kniha „Dopis otcí“. Geniální a bolestivé čtení. Myslím, že se v mnoha ohledech jedná o velmi pravdivou sondu do vztahu otců a synů.

Začtème se do některých slov, co Kafka svému otci psal: „Vypracoval ses jen svou vlastní silou nesmírně vysoko a měl jsi v důsledku toho neomezenou důvěru ve vlastní mínění. Spíš než v dětství mě to oslňovalo v době, kdy jsem dospíval. Ze svého křesla jsi vládl světu. Tvé mínění bylo správné, každé jiné bylo bláznivé, přehnané, mešuge, nenormální. Tvoje sebedůvěra byla přitom tak veliká, že jsi ani nemusel být důsledný, a přesto jsi nepřestával mít pravdu.“

„Stačilo jen, aby byl člověk kvůli nějaké věci šťastný, byl jí plný, přišel domů a řekl to, a místo odpovědi se mu dostalo ironického povzdechu, kroucení hlavou, poklepání prstem na stůl: „Ty mi tak budeš něco vyprávět“, nebo „Tvoje starosti na mou hlavu“, nebo „Kéž bych měl hlavu taky tak odpočatou“, nebo „To je mi událost!“, nebo „Za to si toho koupíš!“. Nebylo samozřejmě možné očekávat, že se budeš rozplývat nadšením nad každou dětskou maličkostí, žil jsi přece v starostech a trápení. O to také nešlo. Šlo mnohem spíš o to, že jsi z moci svého charakteru, který byl v rozporu s mým, musel takováto zklamání vždy a ze zásady dítěti připravovat.“

„Vždycky mi byla nepochopitelná Tvá necitlivost k tomu, jaké trápení a jakou hanbu mi svými slony a úsudky můžeš způsobit, bylo to, jako bys neměl ani ponětí o své moci. Já jsem Ti určitě svými slovy také často ublížil, ale vždycky jsem o tom věděl, bolelo mě to, ale nedokázal jsem se ovládnout a slovo zadržet, litoval jsem toho, už když jsem je vyslovoval. Ty jsi však svými slovy útočil bez dlouhých cavyků, nikoho jsi nelitoval, ani když jsi to dělal, ani později, člověk byl proti Tobě naprosto bezbranný.“

Tolik Kafka... nechci vršit pocity viny těm, kdo jsou otcové. Všichni, kdo máme syny (a dcery), tak o tomto víme své. Citlivější duše mají pocity viny, co nezvládli, jiné povahy jsou v pohodě. Jisté je, že každý jsme nějak selhali a každý jsme naopak někdy udělali správné kroky. Do jaké míry se dá charakter a postoje dítěte ovlivnit výchovou a jak moc nikoli, je nekonečná diskuse. Někdy jsem se setkal s tím, že otec byl

sukničkář nebo mačo nebo slaboch a vyrostli mu super děti. A stejné platí naopak – otec byl skvělý člověk, ale děti se mu nepovedli. Jaká je v tom logika skutečně nevím. Jen tuším.

Přesto nějak na výchově a odkazu, který jako otcové předáváme, záleží. Pokud se, obrazně řečeno před svými dětmi nechápe skopnout z chodníku, anebo řečeno s Kafkou bude našim dětem nepochopitelná naše necitlivost k tomu, jaké trápení a jakou hanbu jim svými slovy a úsudky způsobíme, dětem ublížíme, i když se s tím možná v budoucnu srovnají. Jaká je tedy role otců? Je jich jistě mnoho a ještě více o tom bylo napsáno. Rád bych ukázal na jednu věc, a to naučit otce svoje děti pracovat s bolestí.

Zdá se mi, že se stále více prosazuje názor, že je nežádoucí, když se dítěti kladou do života překážky a když jej někdo omezuje. Proto se prý nemají děti trestat, proto se již od velmi útlého věku mají samy rozhodovat a rodiče jim nemají do jejich rozhodování zasahovat, proto se jim často vštěpuje, že „blbá je učitelka, vychovatel“, nikoli že vině mohou být i ony, proto se jim nesmí stanovovat hranice, protože jejich nastavením by se potlačil jejich osobnostní rozvoj atd. Asi víte, kam mířím. Jenže role otce je mimo jiné ta, že miluje, ale lásku dokáže skloubit s přiměřeným trestem, nastavením hranic, podporováním dítěte, aby se nebálo utřít ránu a nehledalo příliš rychle viníky okolo sebe a aby dokázalo respektovat autority.

Jde třeba, aby se dítě a poté mladý člověk naučil přijímat realitu toho, že je život těžký. Pokud toto přijme, je lépe připraven naučit se něco absolutně základního. Konkrétně, že místo zranění je místem největšího daru. Jak stručně říká C. G. Jung: „*Kde zakopneme a upadneme, tam najdeme čisté zlato.*“ Nebo jak zpívá Leonard Cohen ve své nejdůležitější písni „Hymna“: „*Ve všem je prasklina a tudy se dovnitř dostává světlo.*“ Proto nás nemůže překvapit, že zraněný muž se stal ústředním symbolem proměny v křesťanství.

Role otce potom je pomoci dítěti zlato (Jung) či světlo (Cohen), které přichází po pádu a z něj plynoucího zranění, najít.

Freudův otec se zachoval jako slaboch. Kafkův byl zřejmě samolibým mačem. Otec v podání Pink Floyd je pasivní. Jenže je třeba dodat, že se vždy lépe popisují špatné příklady. Těch dobrých je jistě dost a jsou okolo nás. Jen je třeba nenechat se převálcovat některými současnými trendy, které z kluků a jednou mužů vychovávají slabochy, kteří nejsou schopni pracovat se svojí bolestí a kteří se proto vyhýbají jakékoli složitější životní výzvě a závazku.

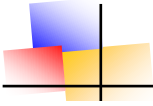
Jako otcové ale i vychovatelé se můžeme a máme pokusit jim v tom pomoci.

David Novák, kazatel' CB v ČR

MÔJHO SYNA RAZ NAUČÍM...

- ..., že má vstať, keď podáva ruku iným mužom.
- ..., že muž, ktorý vie ako a čo s grilom, je skoro ako kráľ.
- ..., aby nedával prvú ponuku, keď bude vyjednávať.
- ..., že tajomstvo nesmie nikdy prezradiť.
- ..., aby jeho vzormi boli tí najlepší.
- ... podávať ruku pevne a hľadieť pri tom do očí.
- ..., že ticho je dobrá vec.
- ..., aby nosil v saku dve vreckovky. Jednu pre seba a druhú pre dámu.
- ..., že s manželkou si viac či menej berie celú jej rodinu.
- ..., aby sa nebál osloviť preň najkrajšie dievča v miestnosti.
- ... mať v úcte vojakov, policajtov, záchranárov a hasičov.
- ... odpovedať v mailoch vždy s odstupom a pokojne.
- ... prijať zodpovednosť, dávať chválu.
- ..., že schopnosť písať a čítať je dar, ktorého sa nesmie vzdať.
- ..., aby sa vždy zastal slabších a utláčaných.

Peter Podlesný, www.muzom.sk

Vianočná narodeninová párty Lego Technic klub nie len pre chlapcov

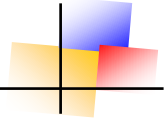
Koniec roka sa zvyčajne nesie v znamení osláv, spomienok na rok minulý, hodnotením či dávaním si záväzkov do nového roku. My sme si s deťmi v mesiaci december pripomenuli narodenie Ježiša Krista ako súčasť detskej vianočnej party. Kopec zábavy a hry bol ukončený prekrojením torty a „ohňostrojom“ na nej.

Vyvrcholením stretnutia bolo priblíženie narodenia Ježiša Krista trochu netradičným spôsobom, krátkym filmom, v ktorom postavy i zvieratká si zahrli deti. Keďže raz mesačne máme s deťmi aj Lego Technic klub nie len pre chlapcov, tak práve týmto príbehom sme ho začali. Vianoce už kloпали na dvere a tie boli ústrednou témou celého klubu. Deti stavali z lega vianočné ozdoby, ktoré boli vystavené na stromčeku na chodbe modlitebne a pod ním boli legové Betlehemy.

Sme vďační za naše zborové deti a aj za tie, ktoré síce do zboru nechodia, ale kúsok Božieho kráľovstva tu na zemi im prinášame aj počas Lego klubov. Veríme, že semienka viery, ktoré zasievame vzídu a padnú na úrodnú pôdu, aby boli oslavou nášho nebeského Otca.

Renáta Komariková

Milí priatelia,

i v roku 2018 sa chceme zúčastniť na Medzinárodnom modlitebnom týždni Európskej evanjelickej aliancie. Prebehne v čase od 7.-14. januára 2018 a jeho témou budú "Pútnici a cudzinci".

© 2017 Evanjelická aliancia v Slovenskej republike

Aliančný modlitebný týždeň 2018
8.-12.januára 2018

Pútnici
a
cudzinci

	Téma	Miesto	Služi
Po 8.1.	JOZEF	ECAV Mlynská 23	AC
Ut 9.1.	RÚT	CB Kováčska 31	Ref.c.
Št 10.1.	DANIEL	BJB Slovenskej jednoty	ECAV
Št 11.1.	JONÁŠ	AC Bratislavská 1	CB
Pi 12.1.	PAVOL	Ref.c. Hrnčiarska	BJB

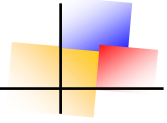
Organizuje Evanjelická aliancia - Miestna skupina Košice

Vždy o 18:00

Fotky z detskej vianočnej slávnosti

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Modlitebné stretnutia:** v nedeľu o 9:30 v zborovej miestnosti
- ✚ **Biblické hodiny:** v stredu o 17:00 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti:** každú nedeľu v priebehu hlavného zhromaždenia

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

Kancelária zboru: 055/622 5424; kazateľ Rastislav Betina 0948 235 035

Ďakujeme za podporu práce zboru, jednotlivých zborových činností a aktivít vašim finančným darom na účet:

SK76 0900 0000 0050 2302 2870 - zabezpečenie každodenného chodu zboru

SK78 3100 0000 0043 5012 9742- pre investičnú Výstavbu Bardejovská

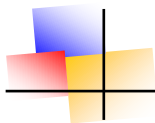
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška, Marcel Kuzma

Modlitebné podnety:

- ✚ **Za brata kazateľa a jeho rodinu**
- ✚ **Za všetky stretnutia v zbore, za ich duchovný úžitok**
- ✚ **Za duchovnú jednotu zboru**
- ✚ **Za evanjelizačnú a svedeckú službu**
- ✚ **Za misiu doma a v zahraničí**
- ✚ **Za rodiny za výchovu detí v duchu evanjelia**
- ✚ **Za našich chorých a dôchodcov**

Program na mesiac január 2018

Zmena programu vyhradená.

7.1.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina) Večera Pánova
<i>Aliančný modlitebný týždeň</i>		
8.1.	Po	18:00 ECAV (Mlynská 23)
9.1.	Ut	18:00 CB (Kováčska 31)
10.1.	St	18:00 BJB (Slovenskej jednoty)
11.1.	Št	18:00 AC (Bratislavská 1)
12.1.	Pi	18:00 Ref.c. (Hrnčiarska)
14.1.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
17.1.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
21.1.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
24.1.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
28.1.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
31.1.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
4.2.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina) Večera Pánova

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v nedeľu 28.1.2018

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: V.Komarík

Jazyková korektúra: I.Žezula

Grafická úprava: M.Petrejčík

Web: <http://www.cbke.sk>